

A Stellar Supporting Cast

I. A Collection of Characters

A. עמי הארץ

בראשית יג:ז

ויהי־ריב בין רעי מקנה־אברם ובין רעי מקנה־לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ

And there was quarreling between the herdsmen of Avram's cattle and those of Lot's cattle. —
 The Canaanites and Perizzites were then dwelling in the land.

- An ever-present backdrop-but mention it why here?
- Midrashic approach: Present vs future ownership; conflicting rights
- Sforno: Pshat: What will the Goyim say??

בראשית טו:טז

ודור רביעי ישובו הנה כי לא־שלם עון האמרי עד־הנה

And they shall return here in the fourth generation, for the iniquity of the Amorites is not yet complete."

B. מלכיצדק

בראשית יד:יח-כ

ומלכי־צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לקל עליון
 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לקל עליון קנה שמים וארץ
 וברוך קל עליון אשר־מגן צריך בידך ויתן־לו מעשר מכל

And King Melchizedek of Salem brought out bread and wine; he was a priest of God Most High.^c*Heb. El 'Elyon.*

He blessed him, saying, "Blessed be Avram of God Most High, Creator of heaven and earth. And blessed be God Most High, Who has delivered your foes into your hand." And [Avram] gave him a tenth of everything.

- Monotheism beyond Avraham
- Midrash: Shem ben Noach
- Midrash: Places man before God-loses כהונה
- Midrash: Participates in naming Yerushalayim

C. ממרא, אשבל, וענר האמריים

בראשית יד: יג-יד

ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית־אברם

וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את־חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלוש מאות וירדף עד־דן

A fugitive brought the news to Avram the Hebrew, who was dwelling at the terebinths of Mamre the Amorite, kinsman of Eshkol and Aner, these being Avram's allies.

When Avram heard that his kinsman had been taken captive, he mustered his retainers, born into his household, numbering three hundred and eighteen, and went in pursuit as far as Dan.

- Avraham's relationships beyond the text
- Every reason to stay uninvolved

D. אבימלך

בראשית כ: ג-ז

ויבא אלקים אל־אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על־האשה אשר־לקחת והוא בעלת בעל ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם־צדיק תהרג

הלא הוא אמר־לי אחתי הוא והיא־גם־הוא אמרה אחי הוא בתם־לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת ויאמר אליו האלקים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם־לבבך עשית זאת ואחשך גם־אנכי אותך מחטו־לי על־כן לא־נתתיך לנגע אליה

ועתה השב אשת־האיש כי־נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם־אינך משיב דע כי־מות תמות אתה וכל־אשר לך

And God came to Abimelech in a dream by night and said to him, "You are to die because of the woman that you have taken, for she is a married woman."

Now Abimelech had not approached her. He said, "HaShem, will You slay people even though innocent?"

He himself said to me, 'She is my sister'! And she also said, 'He is my brother.' When I did this, my heart was blameless and my hands were clean."

And God said to him in the dream, "I knew that you did this with a blameless heart, and so I kept you from sinning against Me. That was why I did not let you touch her.

Therefore, restore the man's wife—since he is a prophet, he will intercede for you—to save your life. If you fail to restore her, know that you shall die, you and all that are yours."

- Numerous appearances, complicated figure
- Worthy of communication with God
- Untrustworthy leader, fails to control society, feigns ignorance
- Covenant with Avraham; criticized by Chazal

II. Eliezer

בראשית טו:ב

ויאמר אברם אד-ני יקוק מה-תתן-לי ואנכי הולך ערירי ובן-משק ביתי הוא דמשק אליעזר
 But Avram said, "HaShem GOD, what can You give me, seeing that I shall die childless, and the one in charge of my household is Dammesek Eliezer!"

- Who is Eliezer?
- Trusted servant, heir apparent (before Yitzchak's birth)
- Midrashim: Nimrod's son; Nimrod's servant; Canaan ben Noach
- Midrash: Hoped to wed his daughter to Yitzchak (אולי לא-תאבה האשה ללכת אחרי)

בראשית כד:א-טו

ואברהם זקן בא בימים ויקוק ברך את-אברהם בכל
 ויאמר אברהם אל-עבדו זקן ביתו המשל בכל-אשר-לו שים-נא ידך תחת ירכי
 ואשביעך ביקוק אלקי השמים ואלקי הארץ אשר לא-תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב
 בקרבו

כי אל-ארצי ואל-מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק
 ויאמר אליו העבד אולי לא-תאבה האשה ללכת אחרי אל-הארץ הזאת ההשב אשיב את-בנך אל-הארץ
 אשר-יצאת משם

ויאמר אליו אברהם השמר לך פן-תשיב את-בני שמה
 יקוק אלקי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר-לי ואשר נשבע-לי לאמר לזרעך
 אתן את-הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם
 ואם-לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את-בני לא תשב שמה

וישם העבד את-ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על-הדבר הזה
 ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל-טוב אדניו בידו ויקם וילך אל-ארם נהרים אל-עיר נחור
 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל-באר המים לעת ערב לעת צאת השאבת
 ויאמר יקוק אלקי אדני אברהם הקרה-נא לפני היום ועשה-חסד עם אדני אברהם
 הנה אנכי נצב על-עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים
 והיה הנער אשר אמר אליה הטי-נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם-גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך
 ליצחק ובה אדע כי-עשית חסד עם-אדני
 ויהי-הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן-מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה
 על-שכמה

והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל
 וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט-מים מכדך
 ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על-ידה ותשקהו
 ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם-כלו לשתת
 ותמהר ותער כדה אל-השקת ותרץ עוד אל-הבאר לשאב ותשאב לכל-גמליו
 והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יקוק דרכו אם-לא

ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות **ויקח האיש** נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על־ידיה עשרה זהב משקלם

ויאמר בת־מי את הגידי נא לי היש בית־אביך מקום לנו ללין ותאמר אליו בת־בתואל אנכי בן־מלכה אשר ילדה לנחור ותאמר אליו גם־תבן גם־מספוא רב עמנו גם־מקום ללון ויקד האיש וישתחו ליקוק

ויאמר ברוך יקוק אלקי אדני אברהם אשר לא־עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יקוק בית אחי אדני

ותרץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה

ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל־האיש החוצה אל־העין

ויהי כראת את־הנזם ואת־הצמידים על־ידי אחתו וכשמעו את־דברי רבקה אחתו לאמר כה־דבר אלי האיש ויבא אל־האיש והנה עמד על־הגמלים על־העין

ויאמר בוא ברוך יקוק למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים

ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו ויישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם־דברתי דברי ויאמר דבר

ויאמר עבד אברהם אנכי

ויקוק ברך את־אדני מאד ויגדל ויתן־לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדם ושפחת וגמלים וחמרים ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן־לו את־כל־אשר־לו

וישבעני אדני לאמר לא־תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו

אם־לא אל־בית־אבי תלך ואל־משפחתי ולקחת אשה לבני

ואמר אל־אדני אלי לא־תלך האשה אחרי

ויאמר אלי יקוק אשר־התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי

אז תנקה מאלתי כי תבוא אל־משפחתי ואם־לא יתנו לך והיית נקי מאלתי

ואבא היום אל־העין ואמר יקוק אלקי אדני אברהם אם־ישך־נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה

הנה אנכי נצב על־עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני־נא מעט־מים מכדך

ואמרה אלי גם־אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר־הכיח יקוק לבן־אדני

אני טרם אכלה לדבר אל־לבי והנה רבקה יצאת וכדה על־שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא

ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם־גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה

ואשאל אתה ואמר בת־מי את ותאמר בת־בתואל בן־נחור אשר ילדה־לו מלכה ואשם הנזם על־אפה והצמידים על־ידיה

ואקד ואשתחוה ליקוק ואברך את־יקוק אלקי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את־בת־אחי אדני לבנו

ועתה אם־ישכם עשים חסד ואמת את־אדני הגידו לי ואם־לא הגידו לי ואפנה על־ימין או על־שמאל

ויען לבן ובתואל ויאמרו מיקוק יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או־טוב

הנה־רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן־אדניך כאשר דבר יקוק

ויהי כאשר שמע עבד אברהם את־דבריהם וישתחו ארצה ליקוק

ויוצא העבד כלי־כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה

ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר־עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני

ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך
 ויאמר אלהם אל־תאחרו אתי ויקוק הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני
 ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את־פיה
 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם־האיש הזה ותאמר אלך
 וישלחו את־רבקה אחתם ואת־מנקתה **ואת־עבד אברהם** ואת־אנשיו
 ויברכו את־רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו
 ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על־הגמלים **ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את־רבקה וילך**
 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב
 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים
 ותשא רבקה את־עיניה ותרא את־יצחק ותפל מעל הגמל
ותאמר אל־העבד מי־האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס
ויספר העבד ליצחק את כל־הדברים אשר עשה
 ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את־רבקה ותהי־לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו

Avraham was now old, advanced in years, and HaShem had blessed Avraham in all things

And Avraham said to the senior servant of his household, who had charge of all that he owned,
 “Put your hand under my thigh

and I will make you swear by HaShem, the God of heaven and the God of the earth, that you
 will not take a wife for my son from the daughters of the Canaanites among whom I dwell,
 but will go to the land of my birth and get a wife for my son Yitzchak.”

And the servant said to him, “What if the woman does not consent to follow me to this land,
 shall I then take your son back to the land from which you came?”

Avraham answered him, “On no account must you take my son back there!

HaShem, the God of heaven, who took me from my father’s house and from my native land,
 who promised me on oath, saying, ‘I will assign this land to your offspring’ —He will send His
 angel before you, and you will get a wife for my son from there.

And if the woman does not consent to follow you, you shall then be clear of this oath to me;
 but do not take my son back there.”

So the servant put his hand under the thigh of his master Avraham and swore to him as
 bidden.^a*Lit. “about this matter.”*

Then the servant took ten of his master’s camels and set out, taking with him all the bounty of
 his master; and he made his way to Aram-naharaim, to the city of Nahor.

He made the camels kneel down by the well outside the city, at evening time, the time when
 women come out to draw water.

And he said, “HASHEM, God of my master Avraham, grant me good fortune this day, and deal
 graciously with my master Avraham:

Here I stand by the spring as the daughters of the townsmen come out to draw water;

let the maiden to whom I say, 'Please, lower your jar that I may drink,' and who replies, 'Drink, and I will also water your camels'—let her be the one whom You have decreed for Your servant Yitzchak. Thereby shall I know that You have dealt graciously with my master."

He had scarcely finished speaking, when Rivka, who was born to Betuel, the son of Milkah the wife of Avraham's brother Nachor, came out with her jar on her shoulder.

The maiden was very beautiful, a virgin whom no man had known. She went down to the spring, filled her jar, and came up.

The servant ran toward her and said, "Please, let me sip a little water from your jar."

"Drink, my lord," she said, and she quickly lowered her jar upon her hand and let him drink.

When she had let him drink his fill, she said, "I will also draw for your camels, until they finish drinking."

Quickly emptying her jar into the trough, she ran back to the well to draw, and she drew for all his camels.

The man, meanwhile, stood gazing at her, silently wondering whether HaShem had made his errand successful or not.

When the camels had finished drinking, the man took a gold nose-ring weighing a half-shekel, and two gold bands for her arms, ten shekels in weight.

"Pray tell me," He said, "whose daughter are you? Is there room in your father's house for us to spend the night?"

She replied, "I am the daughter of Betuel the son of Milcah, whom she bore to Nahor."

And she went on, "There is plenty of shredded straw and feed at home, and also room to spend the night."

The man bowed low in homage to HaShem

and said, "Blessed be HaShem, the God of my master Avraham, who has not withheld His steadfast faithfulness from my master. For I have been guided on my errand by HaShem, to the house of my master's kinsmen."

The maiden ran and told all this to her mother's household.

Now Rivka had a brother whose name was Lavan. Lavan ran out to the man at the spring—when he saw the nose-ring and the bands on his sister's arms, and when he heard his sister Rivka say, "Thus the man spoke to me." He went up to the man, who was still standing beside the camels at the spring.

"Come in, O blessed of HaShem," he said, "why do you remain outside, when I have made ready the house and a place for the camels?"

So the man entered the house, and the camels were unloaded. The camels were given straw and feed, and water was brought to bathe his feet and the feet of the men with him.

But when food was set before him, he said, "I will not eat until I have told my tale." He said, "Speak, then." "I am Avraham's servant," he began. "HaShem has greatly blessed my master,

and he has become rich: He has given him sheep and cattle, silver and gold, male and female slaves, camels and asses.

And Sarah, my master's wife, bore my master a son in her old age, and he has assigned to him everything he owns.

Now my master made me swear, saying, 'You shall not get a wife for my son from the daughters of the Canaanites in whose land I dwell;

but you shall go to my father's house, to my kindred, and get a wife for my son.'

And I said to my master, 'What if the woman does not follow me?'

He replied to me, 'HaShem, whose ways I have followed, will send His angel with you and make your errand successful; and you will get a wife for my son from my kindred, from my father's house.

Thus only shall you be freed from my adjuration: if, when you come to my kindred, they refuse you—only then shall you be freed from my adjuration.'

"I came today to the spring, and I said: HASHEM, God of my master Avraham, if You would indeed grant success to the errand on which I am engaged!

As I stand by the spring of water, let the young woman who comes out to draw and to whom I say, 'Please, let me drink a little water from your jar,'

and who answers, 'You may drink, and I will also draw for your camels'—let her be the wife whom HaShem has decreed for my master's son.'

I had scarcely finished praying in my heart, when Rivka came out with her jar on her shoulder, and went down to the spring and drew. And I said to her, 'Please give me a drink.'

She quickly lowered her jar and said, 'Drink, and I will also water your camels.' So I drank, and she also watered the camels.

I inquired of her, 'Whose daughter are you?' And she said, 'The daughter of Betuel, son of Nahor, whom Milcah bore to him.' And I put the ring on her nose and the bands on her arms.

Then I bowed low in homage to HaShem and blessed HaShem, the God of my master Avraham, who led me on the right way to get the daughter of my master's brother for his son.

And now, if you mean to treat my master with true kindness, tell me; and if not, tell me also, that I may turn right or left."

Then Lavan and Betuel answered, "The matter was decreed by HaShem; we cannot speak to you bad or good.

Here is Rivka before you; take her and go, and let her be a wife to your master's son, as HaShem has spoken."

When Avraham's servant heard their words, he bowed low to the ground before HaShem.

The servant brought out objects of silver and gold, and garments, and gave them to Rivka; and he gave presents to her brother and her mother.

Then he and the men with him ate and drank, and they spent the night. When they arose next morning, he said, "Give me leave to go to my master."

But her brother and her mother said, “Let the maiden remain with us some ten days;^d then you may go.”

He said to them, “Do not delay me, now that HaShem has made my errand successful. Give me leave that I may go to my master.”

And they said, “Let us call the girl and ask for her reply.”

They called Rivka and said to her, “Will you go with this man?” And she said, “I will.”

So they sent off their sister Rivka and her nurse along with Avraham’s servant and his men.

And they blessed Rivka and said to her,

“O sister!

May you grow

Into thousands of myriads;

May your offspring seize

The gates of their foes.”

Then Rivka and her maids arose, mounted the camels, and followed the man. So the servant took Rivka and went his way.

Yitzchak had just come back from the vicinity of Beer-lahai-roi, for he was settled in the region of the Negek.

And Yitzchak went out to meditate in the field toward evening and, looking up, he saw camels approaching.

Raising her eyes, Rivka saw Yitzchak. She alighted from the camel

and said to the servant, “Who is that man walking in the field toward us?” And the servant said, “That is my master.” So she took her veil and covered herself.

The servant told Yitzchak all the things that he had done.

Yitzchak then brought her into the tent of his mother Sarah, and he took Rivka as his wife.

Yitzchak loved her, and thus found comfort after his mother’s death.

- Hints of whom Eliezer could have been
- Choices he makes